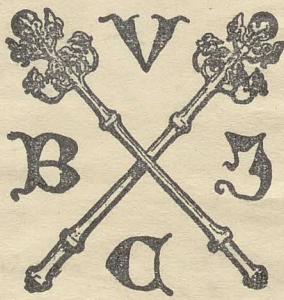

his u
z Ap
o Sa
n

sz d
oso
n za

84022

III

Mag. St.
Druk.

Spis materji w tej księce najnowszych ius

1. Obrar Bazyli i pseudo-patrysty.
2. Czy nie wodne, ale trwałe
3. Deklaracyja
4. Nota Machelboga
5. Trzy noty inne
6. Deklaracyja Bosty
7. Sześć not
8. Bulla papieżka po polsku i po łacinie
9. Dwie noty inne
10. Kopia listu urzędowego Kommissarza pruskiego Borchke
11. Nota D. Engeströma
12. Ofiara Stenu ryckiego na powiększenie i utrzymanie ud trawowych
13. Ja lepiej trzymam o brodu
14. Fragment Biblii Sargowickiej
15. Głos teraz protok myśli
16. Do Stanisława Matuszowickiego to dzień obchodu imienn
17. List Duchańskiego do pp. Stanisława i Szymona Bostkiego
18. Wymaczenie czasu na przyjęcie Delegacji
19. Najbardziejemia Stanisławowi Augustowi p. narzemu mitosiuwemu
20. Kopia listu pp. Potockich do Stanisława Bostkiego
21. Wznowienie magistratu miasta wolnego Wisłowa
22. Wierni z Kościoła rzymskiego 37 maja
23. Wierni z Kościoła rzymskiego wyjątkowo nad mochałami p. J. Kosciuszki
24. Wierni do Kosciuszki
25. Głos pp. Gommolinuskiego propagatora Kościuskiego
26. Owiadczenie Stanisława Prądkowickiego do Wicekróla hiszpańskiego
27. Głos Jego Królewskiej M. C. dnia 21. maja 1792 r.

84022

III

Darłko, Wodnickiego

3106 37/38

4B

U W A G I
N A D
P R Z Y S I Ę G Ą .
D O .
J W . S Z C Z E S N E G O
P O T O C K I E G O .

W T A R G O W I C Y ,
W Drukarni Wolney Republikantskiej 1792.

W. SZ
ORDE

Rozwa
naniu ra
wziaw
ać się,
lem, nie

Stru
rzez P
wania p
ie Nafi
u, rze
widzia

U W A G I
N A D
P R Z Y S I Ę G Ą

D O

W. SZCZESNEGO POTOCKIEGO
ORDEROW POLSKICH KAWALERA.

Rozważny w przedsięwzięciu, stały w utrzymaniu raz poznanej Prawdy, ani się lękał wyjawiać, ani też raz wyjawioną wypieścić się, dopieroż wyprzysięgać się nie zwyłem, nie umiem, i niebędę.

Struchlałem gdym uyrzał przejeżdżając przez Polskę te sceny okropne, . . . te szawania przysięgą, którą cnotliwi Przodkowie Nasz z oddawanym hołdem Najwyższemu, rzetelność S. Prawdy zaręczali; dziś widziałem poniżoną, wyżydzoną, i uży-

) (2

ta

tą do zaręczenia rzeczy fałszywych, rzeczy nigdy byź nie mogących; iako Roty wykonanych przyśiąg przez Obywatelów Woiewodztw, Ziem, Powiatow, i Miał, przez Kapituły i Duchowieństwo, przez Żołnierzy, nawet Damy, a co gorſza i Pospolstwa okazują.

Nie ſądzę byź rzeczą przyzwoitą Świeckim i Cywilnym będąc obywatelem rozwo dzieć ſię dowodami wyiętymi z S Theologi na ukazanie nieważności, a nawet ſwięto kraćta wymaganych podobnych Przyśięg lecz zadawſzy Ich nieważność, przytoczy tu winienem przynajmniej krotką cytacy tak poważnego zdania S. Kościoła Rzym ſkiego Katolickiego, od którego ſwiętokradz ko w tych przyśięgach ważono ſię oddali zawsze iednak pod haſtem pięknym Religii niewiem jakiej! —” *Ad veritatem juramentum requiritur, ut jurans credat certo & prudenter, non autem ex levibus conjecturis illud verum esse quod jurat; unde perjurus non est qui falsum jurat bona fide, & potius quam inquirenda veritati diligenter incumbit.* — To ieſt —” Aby przyśięga praw dziwą była potrzeba, aby przyśięgaiąc pewno i roſtropnie wierzył, a nie z pło nych domyſłow i wnioſkow, iż to co Przyśięgą ſtwierdza, takim ieſt a nie innym z czego wynika, iż nie ten ieſt Krzyw przyśiężcą, który na fałsz, dobrą wia
 „ przy-

„przyśięga; ani też ten, co po pilnym i
 „ścisty prawdy dochodzeniu został omylo-
 „nym. — Lecz ten raczey, co przyśięgą na-
 „rzuconą każe drugiemu stwierdzać rzecz fał-
 „szywą, lub przeciwną jego przekonaniu, albo też
 niezgodną i nieodpowiadającą jego poznaniu,
 lub jego sposobowi uważania rzeczy iakiey. —
 Bo ieśli Przyśięga wolnym obywatelom kra-
 iowym narzucona, zgadza się z Ich przekona-
 niem, zgadza się z zdrowym rozsądkiem i
 prawdą, to na coż nakazywać ją pod konfi-
 skatą Dobr, iak teraz w modę wprowadzają?
 — Jezeli Ukazy nowe wydzierają Wol-
 ność Prerogatywy i Prawa, z słuszności i
 z Ustawy Rządowej, Wolnym Obywatelom
 Stanu mieyskiego, czyli Muncypalnego, na-
 leżące się; czemuż niewolić tychże Przyśię-
 gą przeciwną Ich przekonaniu i Ich życze-
 niu, iż oni wyrzekaia się Wolności i Praw
 swoich, i że w kaydanach Moźnowładztwa
 Im zmierzłego, dobrowolnie niezczęśliwości
 swoiey szukać i bronić będą; kiedy Czło-
 wiek zdrowego rozsądku nie może się do te-
 go punktu poniżyć i przewyciężyć, aby
 niewolę i poddaństwo, nad Wolność i Swo-
 bodę mogli kiedy przekładać? — Moźnaż bydź
 tak ciemnym, i mniemać aby Duchowni, któ-
 rzy są Ministrami Religii, mogli wbrew idąc
 przepisom swey Religii, którą bronić wszel-
 kiemi siłami swemi powinni, uznać przyśię-
 gę tę za Prawą i dobrą, którą Kościół S.
 Rzymki Katolicki w Teologii potępia; a
 kto-

którą dla dogodzenia Dumie i Ambicyi nieczy-
 iey przeistaczać niebędzie! — Na coż żołnie-
 rza niewolić do wyrzekania się dopiero wy-
 konaney Przyśięgi, którą własnym broniąc
 życiem okazał, iż z tego zgadza się prze-
 konaniem? chyba na to, aby niechęć i zem-
 stę ku targającym święte związki, tym mo-
 cniey zażczepić i wkorzenić! Bo żołnierz
 ma rozum i czucie; zna i poznaie co dla kra-
 iu a zatym i dla niego jest dobrym; a pod-
 legły ordynansom prawym, nie długo zwykł
 przemocy ulegać. — Damy i po przyśiędze
 na wyprawy Konfederackie przeciw Oyczy-
 znie swoiey, a nawet i przeciwko nieprzy-
 iaciolom Oyczyzny nie poiądą; bo to nie jest
 Ich rzemiossem: a Przyśięga wymuszona nie
 zawróci ich rozumu, nie przeistoczy zdro-
 we ich przekonanie, i nie przymusi ie chwa-
 lić i uwielbiać zdradę i krzywoprzyśięstwo. —
 Możnaż Pospolstwu, bo nawet Narodowi ca-
 łemu kazać przyśięgać, iż tajne mu dotąd
 zamyśły garstki Szlachty, popierać i bronić
 będą, gdy te przeciwne bydź mając Usta-
 wie Rządowej uszczęśliwiającey Naród, tym
 samym iuż tylko powszechną kraiu klęskę i
 podległość obcemu Mocarstwu obiecuia.

Co za osobliwszy sposob rozpoczynania
 czynnościów rządowych, od powszechnego
 Obywatelów docisku i prześladowania! Te
 gwałtowne nie ludzkie i bezprawne zayścia
 z strony przemocney pognebianą, na które
 Naród cały iak na ostatnią kraiu nieszczęśli-
 wość

woś
 pnie
 któr
 i ofe
 swo
 iaki
 ca
 Czł
 bów
 szuk
 flusi
 swo
 lo;
 skie
 lon
 Nay
 step
 ucz
 niei
 fze
 rę
 dy
 czu
 cha
 du
 na
 kra
 iest
 ani
 ła,
 mu
 rą

wość spogląda: mogą nie czynić nayokropniejszego wrażenia na sercu i umyśle tego, który iedynie miał mieć powszechnie Dobro i osobiłą niestronność, we wszelkich czynach swoich w zamiarze! . . . Gdyby Człowiek iaki szczególny, którego śliśka i przemiiająca moc nad drugim Sobie równym co do Człowieczeństwa, ale słabszym co do sposobów, wśród niepewności, boiaźnią zdęty, szukał w gwałcie przy niedostatku racyi i siłzności przyspieszenia samowładney woli swoiey, mniey by to rażąco i gorzżąco było; Lecz gdy Konfederacya Woyskiem Moskiewskim wsparta, Konfederacya z wcielonym Woyskiem kraiovym, Konfederacya Naywyższą rządową Zwierzchność niby zastępująca, lęka się przypuścić czas do współuczestnictwa Dziel swoich, czas który tylko niestronne rady zwykł dawać, dla przyspieszenia nawet szrodkami wzdrygaiącemi naturę samą, ułożonych przez siebie zamyśłów, iedynie zboiaźni mniemanych i bezskutecznych czulości przeszkod; iest to plochy pośpiech, chańbiąca nieufność, niegodna Prawego Rządu czynność, którey bezprzeztannie i zawsze nawet w działaniu naywidoczniejszego dla kraiu Dobra, powszechną opinią szanować iest winien; bo gwałtem rozumu wzrufzyć, ani przekonania odmienić nikt nigdy nie zdoła, chyba zniewoli go pokryć maską wymuszoną powierzchowności, tę boleść, którą naymnieyszy gwałt roziaźrza, i za na y-

pier-

pierwszą sposobnością przeciw niechętny sobie przemocy i Tyranii zaoftrza i ściąga. — Prawodawcą Ludzkość i Mądrość powodować powinny; a cierpliwość u niego zastępuje miejsce żołnierskiej odwagi.

Z czułością pocziwy i baczny Polak uważa, iż się przyśięgi w kraju naszym zbyt zagęściły; a przez okrucieńskie nakazy wyprysięgania się raz Bogu dobrowolnie wykonaney przyśięgi; dla wsparcia tym sposobem układów Partyi, wprowadza się cnotliwy i rzetelność kochający Polak do świętokradzkiego krzywoprzyłęstwa, które jest skutkiem osłabionego Ducha prawdziwey Religii. — Iakoż hasło Religii tam staie się konieczne, gdzie iey moc i dzielność całkiem z serca wyparta, samym tylko brzmieniem w uszach osiędzie.

Tam tylko Fanatyzm z niedowiarstwem Walkę toczy, gdzie Religia w ohydzie, Bóstwo w obojętności, a Człowiek wyzuty z praw swoich w prześladowaniu zostaje. Tam też podobnie Despotyzmu arystokracji lub Anarchyi Tyrania wszystkim Klasom Ludzi, zmierzła i niezdolną się staie, gdzie zwierzchnią Władzę Prawego Rządu, przemoc obala i niszczy. Gdyż zamiar przemocy przeciwny zawsze jest zamiarowi Rządu Prawego. Przemoc bowiem, Władzą podbitą dąży do uszczęśliwienia Moźnowładzcy Tyrana, z u-

ciskiem i gwałtem Człowieka i Ludu; gdy
 tym czasem Rząd prawy przy władzy od
 Narodu sobie nadaney, w ufzcześnieństwie Lu-
 dzi i Człowieka własną szczęśliwość moc i
 udzielność swoją poszukuje. Przemoc w trwo-
 dze ciemnych i w obłudney postaci oświeco-
 nych Ludzi wsparcie swe znaleźć mniema;
 Rząd zaś prawy w miłości obywatelskiej i
 w otwartych radach swe znajduje bezpie-
 czeństwo. Przemoc niszczy Towarzystwa
 uczonych, wścieśnia literackie współkwa-
 nia, czytać i pisać nie roządnie zabrania, a
 nawet myśli famey lęka się i boi; przeciwnie
 zaś Rząd prawy, zdolność zupełną mówie-
 nia, pisania, drukowania i oświecania się
 zabezpiecza, bo prawdziwe światło, które
 iedynie przez wgłębianie rzeczy się nabywa,
 prowadzi Ludzi do pełnienia obowiązkow Re-
 ligii, obowiązkow powołania i Stanu swoje-
 go.

Niewola i zakaz pisania, którey iey jest
 skutkiem, nie dozwała w prawdzie czułemu
 Człowiekowi przestrzegać o niebezpieczeń-
 stwie rozmnożonych i Konfliktatą Dóbr wy-
 maganych Przyśiąg, i odprzyśięgania się raz
 zaręczoney obietnicy; lecz nie potrafi nigdy
 zatrzeć w sercu Człowieka tę prawdę, iż
 Przyśięga tym sposobem wymuszona, Przy-
 śięga przeciwna przekonaniu, przyśięga wy-
 muszona na wyparcie się dobrowolnego przy-
 rzeczenia, jest świętokradzką, jest nieważną jest

žadną; że ta nie tylko sumnienie w innym
 zostające przekonaniu, mimo najsćisleyszych
 opifow, wiazać żadną miarą nie może, ale
 nad to pomstę Nieba ściąga na Tych, co ją
 wymagaia i nakazuia; gdyż tym sposobem,
 przyfiega, która dotąd była Aktem Religii
 i nayistotniejszy Warunkiem rzetelności i
 dobrej wiary między ludzmi w społeczności
 zostającymi, dziś przemocą wymagana staie
 się tylko słowną czczą Ceremonią, którą
 każdy rad nie rad odbyć iest zniewolony, a
 słofownie do świeżego gorzżącego przykłądu
 za upatrzoną sposobnością, bez naymniejszygo
 skrupułu odstąpić ją może, byleby kto de-
 klaracyą napisał z umiejsczoną w niey dy-
 spensą, iakąkolwiek władzą rozgrzeźdzaiącą
 Lud z tey słowney czczey Ceremonii.

Czyliż Rząd dobry miiący zapewnić
 powiżeczną Polaka szczęśliwość; Rząd zgą-
 dzać się miiący z życzeniem i wolą Narodu
 całego; Rząd przez wfzyftkich uwielbiany i
 błogofławiony, Rząd mowię władzą Prawą
 ftanowiony, czyliż wfzelkie Wyroki przez
 Pełnomocnych Narodu Reprezentantow za-
 padłe, potrzebuie nadto wymuszoną kreską
 każdego partykularnego Człowieka, i kobie-
 ty miec sobie zaapprobowane? potrzebuież
 w Niebie tego poszukiwać zaręczenia i re-
 komyi, którą w wdzięczności Narodu, i
 w dobrze poznanym Interessie włafnym każ-
 dego znaleść nie może? . . . Czyż w tym
 ie-

ie
 fkie
 dzis
 dla
 Czy
 od
 sam
 ne
 prz
 fki
 gan
 ciw
 błę
 spra
 w N
 przy
 czy
 dow
 kolw
 Lim
 fzan
 wyr
 krai
 wac
 rząd
 Dob
 nie
 brow

pne
 tem

jednym razie zaufać powszechny ludu Pol-
 skiego Opinii, byłoby niebezpieczno? Czyż
 dziś już koniecznie tyle przyśiąg potrzeba
 dla połączenia w jedno Interessa wszystkich?
 Czyż nakoniec Rząd przyśiąg tę szczególną
 od innych świata Rządów ma różnicę, iż
 sam z siebie Ludzi i Kobiety uszczęśliwić
 nie potrafi, bez tych wymuszonych po nich
 przyśiąg? . . . Nie zaiste. Nigdy Rząd Pol-
 ski Sumienia wiernego Ludu swego przyśię-
 gami nie dręczył; iednak Polak był pocz-
 ciwym i sprawiedliwym; bo nawet wórzod
 błędliwych Rządu dawnego Administracyow,
 sprawiedliwość i rzetelność iemu właściwe
 w Narody z sobą ziednoczone wpaiać umiał
 przykładem. — Niepotrzebowały NN. Rze-
 czypospolitey Stany stwierdzać Ustawę Rzą-
 dową Dnia 3. Maia, ani też wszelkie iakie-
 kolwiek cnotliwego Seymu teraz ieszcze w
 Limicie będącego Uchwały i Prawa, wymu-
 szaną i koniecznie narzucaną przyśięgą; bo
 wyrazne uszczęśliwienie wszystkich klas
 krajowych Mieszkańców w swobodnych pra-
 wach, i w nieśmiertelności godney Ustawie
 rządowey, samo ich do kochania i bronienia
 Dobra swego zachęcało. Dla tego, Prawa
 nie było nakazującego Przyśięgi, tylko do-
 browolnie każdy sam je składał.

Zostawmy, przebog, tyranom pośę-
 pne zgryzoty udęczenia, którzyby gwał-
 tem i przemocą wymagane przyśięgi, radzi-
 by

by Religję samą Współczesniczką zbrodniow
 swych uczynić. — Czcza jest przysięga w u-
 szczęśliwieniu Ludzi, a daremna i niedostate-
 czna, gdy z Nich ofiarę Dumie i Przemocy
 Moźnowładzcow czynić się przedsięberze.

W iakimkolwiek tłumaczeniu Religia w
 przyszłym Rządzie ma bydź uważaną, zaw-
 sze podobne przysięgi nad użycie, i w takim
 kształcie używanie Imie P. Boga świętokrac-
 kie i gorzzące zostanie. Bo wezwanie Boga
 na świadectwo w ten czas tylko jest godzi-
 we i przyzwoite, gdy nim zaręcza się Praw-
 da w wewnętrznym przekonaniu człowieka
 przebywająca; a niegodziwą i świętokracką
 jest wtedy, gdy nią wesprzeć nakazują rzecz,
 która ani z rozumem, ani z czuciem, ani
 też przekonaniem dopieroż z samymże po-
 znaniem czym wcale zgodną nie jest i bydź
 nie może.

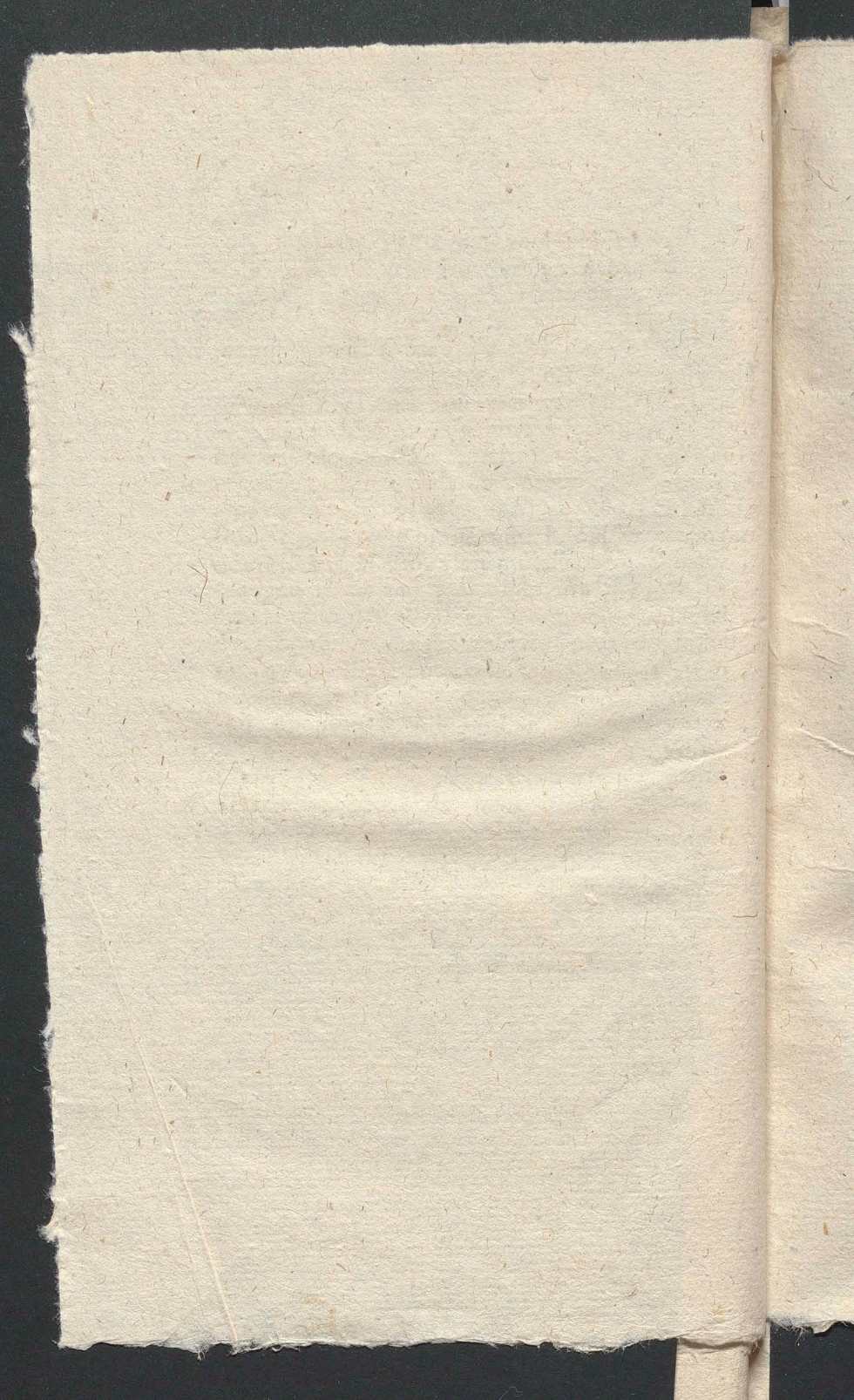
Lud Polski składa się z tych Ludzi świa-
 tłych, którzy prawdziwą wolność od pozor-
 nej rozrzuścić umieją, którzy dar wolno-
 ści nad życie cenią, którzy za własnym idąc
 przekonaniem postrachów i pogroźek lękać
 się nie zwykli, którzy nakoniec dobro i szczę-
 śliwość swoją w ustawie rządowej poznaw-
 lzy, nawet bez przysięgi ją kochać i bro-
 nię ochoczo potrafią, a niewolę i kaydany
 poprzysiężone nawet potargać i skruszyć bę-
 dą śmieli. — Panowanie sprawiedliwości iesz-
 cze

cze
 iaśn
 że.

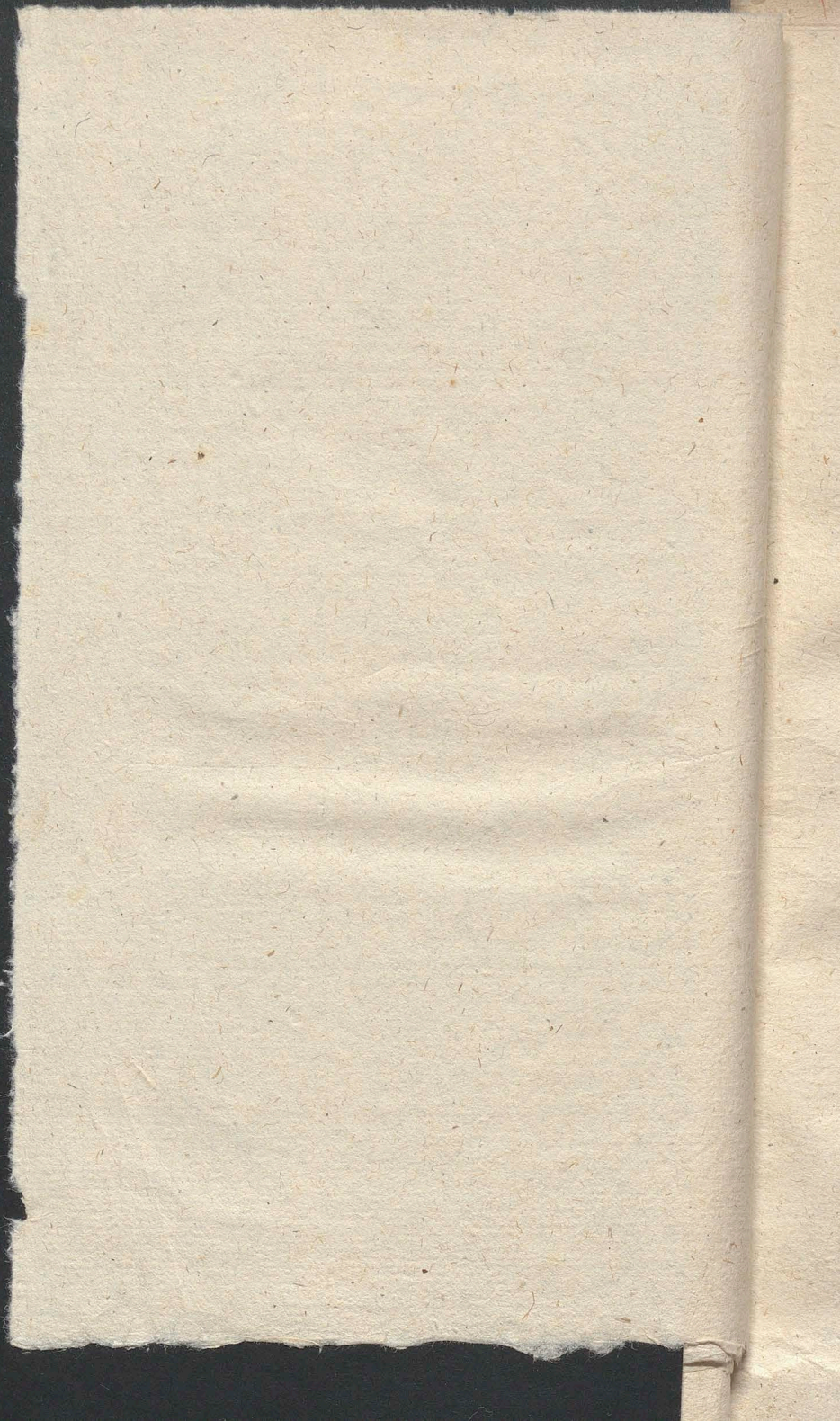
ślad
 pliw
 rość
 Roz
 Mo
 cuk
 nar
 „ w
 „ w
 „ ba
 „ bo
 „ o
 „ śl
 „ z
 „ z
 „ li
 „ k
 „ la

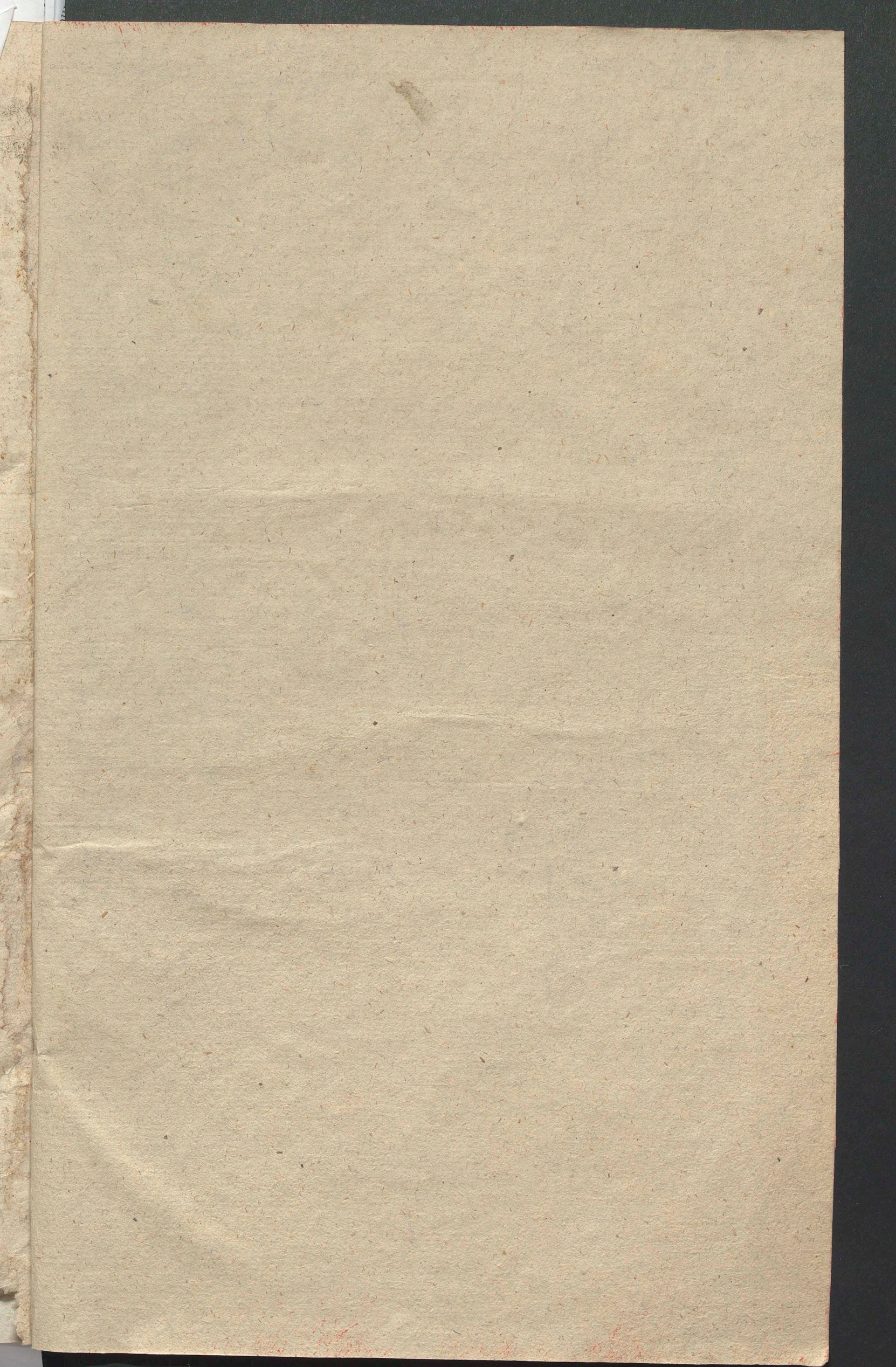
cze nienadefzło; lecz moment *Prawdy* już za-
 iaśniał, która się wkrótce wszystkim oka-
 że.

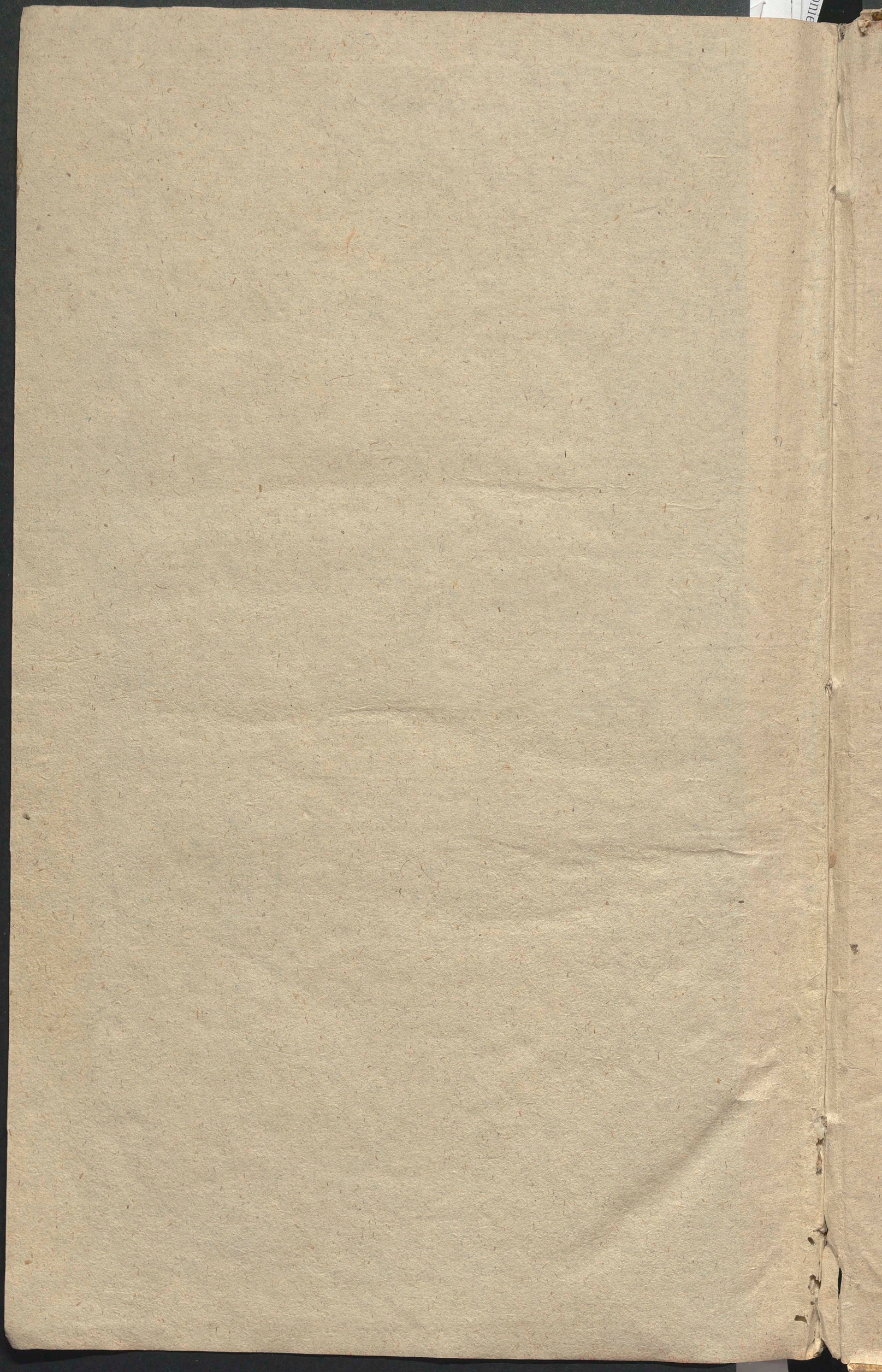
Iest to podłość i niesprawiedliwość prze-
 śladować tych Ludzi, którzy bezbronni cier-
 pliwość tylko przeciw dociskowi, a spokoj-
 ność umysłu przeciw gwałtom stawiają. —
 Rozpaczą zdęty Polak, rzeknie do swych
 Moźnowładzców to, co sławny Mówca fran-
 cuski (L'Abbé de Maury) w zgromadzenia
 narodowym Konstytucyjnym oświadczył” Po-
 „ wiemy gnębiicielom naszym, iż jeżeli Grób
 „ w którym oni mniemaia nas bydź zagrze-
 „ banemi, nie zdaie się im bydź dosyć gę-
 „ bokim, dla tym pewnieyszego przekonania ich
 „ o naszym zniszczeniu, o docisk to prze-
 „ śladowanie ich, wydobędzie nas chwalebnie
 „ z tey ciemney iałkiny dla wspólnego od-
 „ zyskania sławy i Prerogatyw Narodu, a
 „ litość powłzechna pomści się w krotce
 „ krzywd, które nam zazdrość wyrządzi-
 „ la ?” —

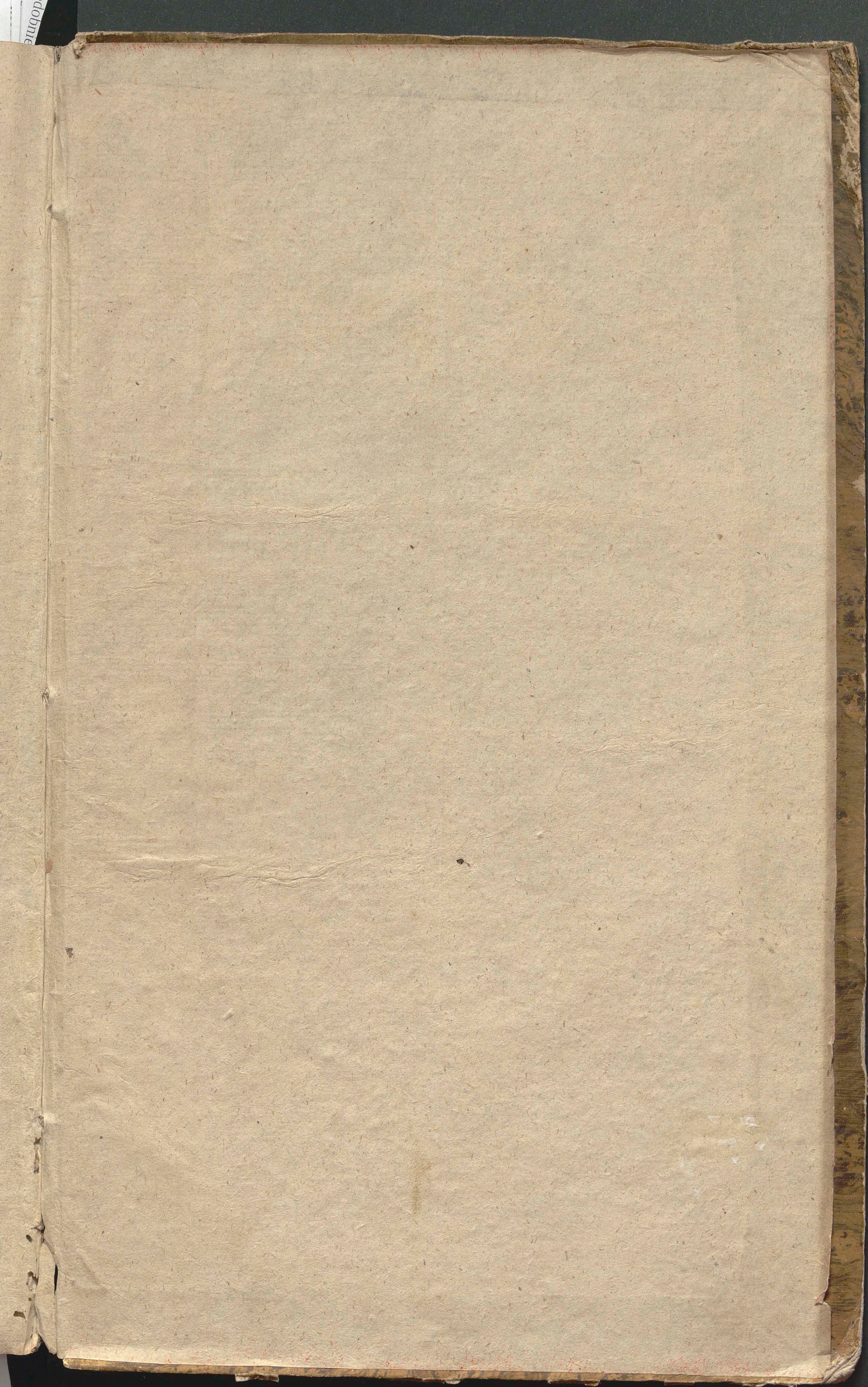

69.

ZBIOR
PISM
CZASOWYCH

8.